

ним багаторічна експедиція «Дніпро-Донбас» була однією з найбільших новобудовних експедицій на Україні, що дала першокласний матеріал з могильників та поселень південного сходу країни.

Особлива сфера діяльності Д. Я. Телегіна — підготовка молодих кадрів археологів. Як науковий керівник аспірантів та пошукачів він підготував велику групу молодих археологів, які плідно розробляють археологічну тематику не тільки в Україні, але й у сусідніх країнах. Є серед його учнів і доктори наук, які успішно продовжують справу, якій Д. Я. Телегін присвятив своє життя.

Д. Я. Телегін належить до тих професійних археологів високої кваліфікації, котрі підтримують зв'язки з краєзнавцями на місцях. Завдяки такій співпраці Інститут археології НАНУ постійно одержує інформацію про стан археологічних пам'яток і має змогу вживати заходів тоді, коли виникає необхідність здійснення термінових рятувальних робіт. Д. Я. Телегін був одним з організаторів щорічних польових семінарів з підвищення кваліфікації краєзнавчих кадрів України, які проводились на базі великих археологічних експедицій Інституту і відіграли помітну роль в підвищенні фахового рівня працівників краєзнавчих музеїв, вчителів історії шкіл та археологів-аматорів.

Важливою ділянкою багатогранної діяльності Д. Я. Телегіна є його активна участь в роботі Українського товариства охорони пам'яток історії та культури. Понад 30 років Д. Я. Телегін очолює археологічну секцію, і завдяки його енергійним зусиллям вона перетворилась у найбільш відому й впливову на Україні громадську організацію, що піклується збереженням археологічної спадщини. У межах діяльності секції була здійснена велика за обсягом і складна за виконанням робота по паспортизації пам'яток, охоронним польовим дослідженням, встановленню охоронних знаків на найвидатніших пам'ятках археології, випуску науково-популярної літератури, буклетів та плакатів з охоронної тематики. Підсумком цих організаційних зусиль Д. Я. Телегіна стало поліпшення охоронної роботи на місцях, більш серйозне ставлення до вимог Закону України про охорону та використання пам'яток історії та культури.

Свій вісімдесятирічний ювілей Дмитро Якович Телегін зустрічає сповнений енергії і нових творчих планів, пов'язаних із різними сферами розвитку археологічної науки.

Побажаємо йому подальших успіхів і здійснення всіх творчих задумів!

ДО 80-РІЧЧЯ АНАТОЛІЯ ВІССАРІОНОВИЧА БУРАКОВА

14 жовтня 1999 р. виповнилося 80 років від дня народження відомого археолога-антикознавця, кандидата історичних наук Анатолія Віссаріоновича Буракова. Він народився у 1919 р. у с. Буракови Котельницького повіту В'ятської губернії (Росія) у селянській родині. Середню освіту прийшлося здобувати загалом самотужки.

У 1936 р. А. В. Буракова направили до Ленінграда, де впродовж 4 років він одночасно працював на різних заводах і наполегливо вчився на рабфаці. У 1939 р. А. В. Бураков був призваний до армії, з якої він повернувся 1946 р., пройшовши тяжкий шлях війни. За виявлену в боях мужність та сміливість його відзначено п'ятьма високими нагородами, зокрема орденами Слави III ступеня, Червоної Зірки, медаллю «За відвагу».

У 1946—1951 рр. А. В. Бураков навчався на історичному факультеті Ленінградського державного університету, який закінчив з відзнакою. У студентські роки брав активну участь в археологічних експедиціях. Після закінчення університету за розподілом два роки працював в Інституті археології АН УРСР у Києві, керував роботою археологічних загонів, які досліджували пам'ятки піз-

ньобронзової доби та слов'яно-руські селища у зоні будівництва Каховської гідроелектростанції. Науковим результатам цих робіт були присвячені його перші публікації у «Віснику АН УРСР» (1953), «КСИА» (1955) та «Археологічних пам'ятках» (1961).

Навесні 1953 р. Анатолія Віссаріоновича було відряджено до с. Парутино Очаківського р-ну Миколаївської обл. для роботи у заповіднику «Ольвія». З того часу він назавжди оселився неподалік від ольвійського городища, віддавши понад сорок років сумлінному служінню цій унікальній археологічній пам'ятці. Вже на посаді старшого наукового співробітника, окрім кабінетних занять. Анатолій Віссаріонович власноручно займався реставрацією та консервацією будівельних залишків Ольвії, щорічно проводив надзвичайно цікаві багаточасові

екскурсії для численних екскурсантів, читав лекції односельчанам.

Однак археологічна і наукова діяльність А. В. Буракова була пов'язана в основному з дослідженням пам'яток сільської округи Ольвії перших століть нової ери. Він уперше провів планомірні розкопки Козирського городища римського часу поблизу Ольвії, яке й досі залишається єдиним античним сільським поселенням Північного Причорномор'я. За матеріалами цієї пам'ятки А. В. Бураковим була успішно захищена дисертація на здобуття ученого ступеня кандидата історичних наук (1970), а згодом видана книжка (1976). Вона ще довго залишатиметься тією науковою працею, без посилок на яку не можна вивчати різні аспекти історії та археології Причорномор'я у перші сторіччя нової ери.

У 1973—1978 рр. археологічні заgonи під керівництвом А. В. Буракова провели численні розвідки різноманітних

пам'яток від узбережжя Одеської затоки до Північного Криму, в результаті яких відкрито чимало невідомих раніше поселень. Водночас Анатолій Віссаріонович у ці роки здійснив розкопки цілої низки городищ римського часу: Мис, Петухівка-2, Стара Богданівка-2, Дніпровське-2, Станіслав, Скелька, Золотий Мис; розробив періодизацію їх історичного розвитку, детально дослідив матеріальну та духовну культуру населення.

Ці багаторічні наукові розробки стали основою наукової праці А. В. Буракова «Хора Ольвії перших сторіч нової ери», яка згодом органічно увійшла до колективної монографії «Сельская округа Ольвии» (Крижицький С. Д., Буйських С. Б., Бураков А. В., Отрешко В. М., 1989). Вона стала значною віхою у всебічному вивченні античних поселень Нижнього Побужжя VI ст. до н. е.— III ст. н. е.

Доброта, чуйність і доброзичливість Анатолія Віссаріоновича викликають повагу і вдячність усіх, кому довелося спілкуватися з ним, слухати його розповіді про ольвійські відкриття і випадкові знахідки, спогади про відомих дослідників Ольвії.

Колеги і друзі Анатолія Віссаріоновича Буракова вітають його з ювілеєм і щиро зичать міцного здоров'я і подальших творчих і наукових надбань.